

12.5.59, יום ג'

אה"צ בא אצלי גי מולה. דיברתי אהו ארוכות על בעיה אפריקה, מן ההכרח
שכל עמי אפריקה ישתחררו. מולה הטביט. מוטב להפוך למעין קומנוולס, סימתי לו
על טבקנו עם ניגריה, ליבריה, גאנה, חבס, סנגניקה. יש צורך בחיאות מעולהנו.
הבעיה העיקרית בדורנו היא לא חניגוד של המערב והמזרח - אלא הפער בין אירופה
ואפריקה - ובין אסיה ואפריקה. יש להקדיש עזרה לעמים אלה, שלא יפנו לרוסיה.
מולה הסכים לדעתי. לדבריו מבין זאת גם די-גול, הוא ידבר אהו על כך. - בערב
שירדתי לעט.

13.5.59, יום ד', ה' אייר

יום עצמאות. בעטר המצער. הקצר והיפה ביותר מאז קום המדינה, אומרים
שחצי מיליון איש חזו במצעד. הכל עבר בשלום. הסון חייריט. הללו התרגשו ביחוד.
רכיס אמא בכו משמחה. חיום חית גדול, וחית צר לי על הצועדים. אבל, אין דבר.
גם הם ניהנו בלי ספק.

- בשחית עטרה קיימנו התיעצות (גולדח, איסר, לסקוב) על עיראק. קיבלו
סיכומי שלא נשנה יחסנו לקאססו נכבדהו וחשדהו ולא עמיד שום שאלות לע"ע לארה"ב
כפי שהציע איסר עם חומיין יכנס לעיראק. עוד חזון למועד.